

af 12. svangerskabsuge, og der derfor ikke kræves tilladelse efter § 3 til indgrebet.

Samrådenes afgørelser også på dette område kan indbringes for ankenævnet. Der vil i de administrative regler, der ventes udsendt i medfør af § 12 (§ 11), blive givet regler til sikring af, at forældremyndighedens indehaver får mulighed for at påklage en tilladelse efter stk. 3, inden indgrebet foretages. Har indehaveren af forældremyndigheden i et tilfælde, der er omfattet af stk. 2, rettet henvendelse til samrådet, vil der være adgang til at påklage en tilladelse efter reglerne i stk. 3.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til den danske svangerskabslovs § 7.

Til § 8.

Det foreslås, at anmodning om svangerskabsafbrydelse i alle tilfælde skal fremsættes over for en læge eller jordemoder (fødselshjælper). Det vil betyde, at kvinden vil kunne fremsætte sin anmodning over for en til sundhedsvæsenet knyttet person, der vil kunne fastslå, om svangerskab foreligger, og foretage sig det fornødne til sagens fremme.

Kvinden skal gøres opmærksom på, at hun ved henvendelse til forsorgsudvalget kan få vejledning om sociale hjælpeforanstaltninger, hvis hun gennemfører svangerskabet, og hun skal af en læge vejledes om indgrebet.

Er kvinden under 18 år, og forældremyndighedens indehaver (værgen) skal give samtykke efter § 6, stk. 1, skal også denne vejledes. Det samme gælder, når anmodning fremsættes af en særlig beskikket værgе efter § 5, stk. 2.

Til § 9.

En læge, der modtager en anmodning om svangerskabsafbrydelse, har pligt til at henvise kvinden til sygehuset, hvis 12. svangerskabsuge ikke skønnes

udløbet, jfr. § 1. I modsat fald skal lægen, såfremt betingelserne i § 2 heller ikke skønnes opfyldt, straks drage omsorg for, at sagen forelægges samrådet til afgørelse efter § 4, stk. 1.

Til § 10.

Svangerskabsafbrydelse skal foretages af en læge på et offentligt sygehus eller et dertil knyttet ambulatorium. I de bygder, hvor der er sygeplejestation med indretning til at modtage barselspatienter m. m., vil indgrebet kunne foretages der, da disse stationer må ligestilles med ambulatorier.

Efter nærværende forslag har lægerne ikke som efter den danske lov ret til at nægte at foretage indgrebet. Baggrunden herfor er, at en kvinde, såfremt dette var tilfældet, i givet fald måtte henvises til at rejse til et andet sygehus med betydelig risiko for at komme så sent frem, at 12. svangerskabsuge er udløbet. Af samme grund kan heller ikke en sygeplejerske, således som det er tilfældet efter den danske lov, fritages for at medvirke ved indgrebet. Det er hensigten at orientere læger og sygeplejersker, der søger stilling i Grønland, om, at det i Grønland hører med til dette personales tjenestepligter, henholdsvis at foretage og medvirke til abortindgreb.

Til §§ 11 og 12.

Bestemmelserne svarer til den danske svangerskabslovs §§ 12 og 13.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den danske lovs § 14 med visse redaktionelle ændringer (henvisning til kriminallov for Grønland i stedet for borgerlig straffelov).

Til §§ 14 og 15.

Bestemmelserne svarer til den danske svangerskabslovs § 15 og 16.